

Sorma Ölümün Rengi Kara

– Nuray AYHAN · 15 Mayıs 2014

K/ömür törpüsünü yaşamış helal kazanç için Ölüm karası çalınmış kahır mahkumu Nereden bilsin ki bu son vardiya! Gözyaşı keder düştü çizme boyu aşklara Kara elmas ufkunu matem sardı So(r)ma nerede kaldı maden dumanın Ekmeğini biçtiğin taş tarlaların Yasa büründü vatan kara gün kararınca toprağında Ne zor bir iklimi yaşıyor zaman Canımız yanıyor! Babasız canlara Canımız yanıyor! Eş acısıyla evlat acısıyla tanışanlara Siyahtan umut besleyen Soma Beyazlarla uğurladın ebedi âleme onca canı Gün kara umud mavi temiz yürekli emekçi Bilmem ki nasıl ısınır üşüyen yüreklerimiz Nasıl yazılır kömür gözlere şiirler Bu kaçınıcı ağıt zifiri düşlere ekilen Ölümün rengini sorma bana Yaşarken geceye uyandı Maden işçisi diye neden bu kadere prangalı? Nuray AYHAN...